

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1150/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Матије Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 477/23 од 29.11.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 157/24 од 16.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Матије Милошевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 477/23 од 29.11.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 157/24 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 477/23 од 29.11.2023. године остављена је на снази пресуда Основног суда у Крагујевцу К 668/22 од 07.11.2022. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 46/23 од 05.04.2023. године.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 157/24 од 16.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 477/23 од 29.11.2023. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Матија Милошевић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 3. ЗКП и члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан и укине и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, не одређује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи да је окривљени осуђен „по основу“ потврде о привремено одузетим предметима, а која сходно пракси другостепених судова не може бити једини доказ на коме се заснива осуђујућа пресуда. Самим тим је повређена одредба члана 3. ЗКП и то претпоставка невиности јер је по ставу браниоца окривљени осуђен без других доказа, осим наведене потврде. Бранилац поред тога у захтеву за заштиту законитости опширно анализира сличан случај у коме је бранио другог окривљеног и у ком предмету потврда о привремено одузетим предметима није могла бити једини доказ оптужбе, а у коме је његов брањеник ослобођен.

Међутим, полемишући са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама и изношењем оцене доказа и закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП која није прописана чланом 485. став 4. ЗКП као дозвољени разлог за подношење захтева.

Имајући у виду чињеницу да повреда закона на које указује одбрана из 440. ЗКП и члана 3. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић